76de Jaargang — No 15

Zaterdag 12 April 1930.

AANKONDIGINGEN.
Prijs per regel ..... fr. 1.00
Tusschen Allerlei- in Provincie nieuws ..... fr. 2.00
Vonnissen en doodsberichten ..... fr. 3.00

Kleine Aankondigingen:
van 1 tot 4 regels ..... fr. 2.50
Elke regel meer ..... fr. 0.50
Voor meer dan één inlasseching, prijs volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor Donderdag middag.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

Telefoon 12

Abonnementprijs: fr. 12.50 per jaar.
Vooraf betaalbaar.
30 centiemen het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever.

Palmenzondag.

« Hosanna, den Zoon van David ! »
Juichend en jubelend schalt dit roep uit honderden keelen.

Jezus, de Messias-Koning, doet zijn blijden intocht in Jeruzalem. Gezeten op een ezelin, omringd door een schare van leerlingen, rijdt Hij voort als Koning des vredes.

Zoo trok men door het dorp van Bethphage opwaarts naar de Heilige Stad ; doch 't is bijzonder bij het afgaan van den Olijfberg, dat de luisterrijkste zegepraal begon.

Te Jeruzalem was het gewezen, dat Jezus in aantocht was, en eene groote menigte volks snelde Hem te gemoet : de apostelen en met hen de volksschaar, die zich bij den stoet gevoegd had, ontdeden zich van hunne bovenkleederen en spreidden die langs den weg voor Jezus, (hetgeen eene der verbeuzelingen was om eenen nieuwen koning in te huldigen) ; anderen kapten van de boomen takken en strooiden ze op de baan, en allen begonnen uit blijdschap met luider stem God te loven over de wonderwerken, die zij gezien hadden. Zij deden hunne palmtakken in de lucht zwaaien en riepen : « Hosanna of heil den Zone Davids ! gezegend de Koning van Israël, die komt in den naam des Heeren ! Hosanna in den hooge ! »

Door al dit heil- en vreugdegeroep toonden zij genoeg, dat zij Jezus als den beloofden Messias ontvingen. En ge inwoners van Jeruzalem vroegen wel uit minachting : « Wie is deze ? » Doch de ontelbare scharen van volk gaven voor antwoord : « : Is Jezus, de alom gekende Profeet van Nazareth in Galilea. »

* * *

Merkwaardig is de dag, waarop Jezus zijn plechtige intreden in Jeruzalem deed. Was de dag, op welken elkeen het paaschfeest, het voorteeken en afbeeldsel van 't Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt, in zijn huis moest ontvangen. Deze dag lammeren. Jezus en 't paaschlam, zouden dagen daarna op denzelfden dag geslachtofferd worden.

* * *

DE PALMWIJDING.

Tot gedachtenis van de zegepralende intrede in Jeruzalem, geschiedt er in de Kerk eene plechtige palmwijding en doet men er eene processie met gewijde palmtakken in de hand, en 't is uit deze plechtigheid, dat deze dag ook zijnen naam Palmzondag bekomen heeft.

* * *

Christus deed zijne zegepralende intrede in Jeruzalem tot vervulling der voorzeggingen, welke de profeten deswege over hem gedaan hadden, doch levens ook, om te erkennen, dat hij zou zegepralen over zijne vijanden, de duivel, de wereld en het hoesch en ons den Hemel openen.

De processie, welke Jezus zegetocht verbeldt, blijft in het terugkeeren aan den ingang van de Kerk of van de koor straat, 't drijmaal klopt men met het kruis aan 't deur, voorzieder deze opengedaan wordt. Dit geschiedt om te betoekenen, dat de Hemel ten alen tijde gesloten was, en enkel door het kruis van het lijden van Christus zou geopend worden.

* * *

De palmtakken welke gewijd worden, betoekenen dan ook de zegepraal en de glorie des Verlossers, alsmede onze zegepraal over de vijanden onzer zaligheid en onze glorie, die dank aan Christus verdiensten voor ons bereid is in den hemel. Terwijl wij de zegepraal des Heeren herdenken, laten wij Hem ook smeeken, dat Hij ons gelieve te helpen om al ons strijden tegen de vijanden onzer ziel, opdat wij eens met hem mogen zegevieren in den hemel en deelachtig zijn in zijne glorie.

* * *

Dien gewijden palm bewaart men eerbiedig in de huizen, om bestryd te worden van alleryie ongeluk. Uit zijne natuur heeft die palm niet de minste kracht, maar na het gebed, door de H. Kerk daarover uitgesproken, bekomt hij ons zegen Gods. Bij de wijdinge van dit beeldt de H. Kerk onder andere in dezer wegen : « O God, wij bidden U, opdat de inwoners der plaats, waar deze palmtakken worden binnengebracht, uwen zegen mogen verwerven, van allen tegenspoed mogen bevrijd zijn, en dat uw rechterhand dezenen bescherme, die Uw Zoon Onzen Heer Jezus-Christus heeft vrijgekocht ».

Taalgebruik in het leger

Verklaring van den minister van landsverdediging.

Ziehier de verklaring door M. De Broqueville in de Kamer afgelegd :

De toepassing van de wet op het gebruik der talen in 't leger houdt onze aandacht gaande. Zij is nog maar pas goedkeurend ; er kan geen sprake van zijn haar te wijzigen vooraleer wij de uitslagen ervan hebben kunnen beoordeelen. De heer Marck kent mijn gevoelens te dien opzichte. Ik zal de wet stipt toepassen, in den geest waarin zij werd opgesteld en aangenomen. (Zeer wel !)

Voor dat de wet werd uitgevaardigd, hebben ik onderrichtingen gegeven opdat in de lichting van 1930 Vlaamsche compagnies zouden gevormd worden. Dat is hoofdzaak. De lichting van 1930 zal in afgescheiden compagnies ingeschreven worden ; de een zullen in 't Vlaamsch afgericht worden, de anderen in het Fransch. Ik meen dat deze maatregel, die volkomen zal gaven billijk is. (Zeer wel !)

In de militaire school is een voorbereidende cursus voorzien van rechtskundige vraagstukken, die in het Vlaamsch zal gegeven worden voor de Fransch-sprekende leerlingen en in het Vlaamsch voor de Vlaamsch-sprekende leerlingen. Deze cursus zal gegeven worden door een magistraat.

Ik kan de verdeeling nog niet opgeven van de militieklas die thans uit het maandelijkschen is. Doch de jongste wet zal uitgevoerd worden. De door mij gegeven voorschriften zijn stellig. Onder sommige voorwaarden nochtans mogen de milicians hun garnizoen kiezen. Wij bezitten nog geen vaste gegevens nopens de getallen van de taalmindersheden. Doch het is onontbeerlijk dat de bataillons en de groepen eentalig wezen. Wij hebben maatregelen getroffen opdat deze noodzakelijk voortaan werkelijkheid worden ?

Overvloed van graan in de Ver.-Staten

OORZAAK VAN ONDERGANG.

Een overstroming lijk er over enkele weken in Frankrijk woedde en er talrijke slachtoffers maakte, van mijnramp te Marcinelle waar 15 dooden bleven, een emmabrand in Japan, waar 102 personen het leven lieten, een wereldoorlog als deze van 1914-18, waar zo duizenden soldaten sneuvelden en millioenen menschen tot hongerlijden werden gedwongen, zulke voorvallen, zij mag men rampen noemen.

Maar wat gezegd als de vruchtbaarheid der aarde als een ramp wordt aangekondigd ? Hoe kan men zich verbeelden dat zoo iets mogelijk zou kunnen zijn ?

Het is nochtans het geval met wat we omlaag in bijna alle dagbladen te lezen kregen : « Men meldt uit New York aan den Daily Telegraph : Alleen een slechte oogst of een mirakel zijn bij machte de Ver.-Staten van een financiëlen ondergang te redden ».

Dit wil zeggen : De schuren zitten in Amerika nog vol koren en tarwe.

Door zijn vernuft en zijn heerschappij over de natuur is de mensch er in geslaagd een graanoogst te bekomen die veel meer dan een jaar voldoende is. Een nieuwe goedgelukte graanoogst zou reeuwel mondvoorraad verzamelingen dat de levensmiddelen ontzagelijk in waarde zouden dalen.

Herhaaldelijk heeft de geschiedenis melding gemaakt van hongersnood, den heviger vijand waarin als de mensch door de eenwen heen te kampen had : maar een groote nationale ramp door 'TE veel eten en drinken, dat is nog nooit gebeurd en zou ook natuurlijk voor den eersten keer in Amerika voorvallen.

De zorg voor het levensonderhoud is een der groote bekommernissen voor den mensch : 't zweet van aanschijns zult gij uw brood eten. De mensch moet werken voor zijn voedsel dat de basis van zijn leven hier op aarde is. Hoe de mensch, die van het menschelijk is ten hetgeen hoogste slachtoffer een tragische oorlog tegen de natuur om het dagelijksch brood te bemachtigen.

Al uitvindingen, alle uitvinkingen, alle overwinningen, alle ondernemingen hebben in de wetenschap de arbeid er toe te noopen, den mensch beter en beter zijn voedsel te doen vinden.

De kolonisatie, de handel, de nijverheid, de beurs, enzoals kom ten laatste hierop neer : middelen aanwenden om het den mensch van langsaam meer gemakkelijk te maken in den strijd om den broode.

De mensch mag rechtmatig fier zijn het zoo ver gebracht te hebben dat hongersnood gewoon is dat al de menschen die de aardbodem bewoken het noodzakelijke voor hun levensonderhoud verdienen, dat zelfs de arme meer kan eten dan dat bepaald voor de menschen noodzakelijk is.

Doch zijn we ook schapen over de natuurlijke wet : het is de mensch dit tot het uiterste drijven ? Het antwoord zal klaar zijn als ik 't feit aangestipt te hebben.

Vandaag, ten jare 1930, zitten in de rauw van den voorrijtang op alle gebied steunt het machtigste, rijkste en welvaardigste land van de wereld op het punt een nooit gewezen financiëele inzinking op te loopen.

Kan er strenger straf voor de misbruiken van het tegenwoordig regime uitgedacht worden ?

Millioenen werkloozen zijn er over de wereld. Over enkele dagen zagen we de gebeurtenis gestellen : meer dan twee millioen in Duitschland, anderhalf millioen in Engeland, in de andere landen nagenoeg in dezelfde verhouding. Al deze werkloozen zijn even zooveel menschen, die ten gevolge der overproductie hun levensonderhoud niet kunnen verdienen.

De economisten zullen allerhande oorzaken van de aardbidlijke en verwijzende oorzaken dezer overproductie opgeven. Maar tenslotte komt alles toch hierop neer : in zoo weinig mogelijk tijd heeft men zooveel mogelijk willen verdienen. Door alle mogelijke middelen heeft men getracht ondanks de grootere opbrengst van den oogst de prijzen van het graan staande te houden. Daarom was men genoegzaam het overvloed gewoon om van in te schuren bij zoo verre dat de stockage in tegenspraak gestaakte met de hoogere prijzen.

Het egoïsme en de geldzucht hadden misbruik gemaakt van de vrijgevigheid der Voorzienigheid ; de kruik waste water geraan tot ze onbruikbaar brak.

Het verdwijnen van de kleine eigendomen, het inschrijven dat mogelijk gemaakt wordt door de dwangmaatregelen van het geld en nog vele andere redenen, hebben er toe die dit jaar bezaal bericht te verkoop : « Al een slechte oogst of een mirakel zijn bij machte de Verenigde Staten van een financiëelen ondergang te redden ».

Krisis, fiscus en werkeloosheid.

M. Thomas-Emile, sociaalsteche minister van Arbeid, hield te London een rede waarin hij zegt, dat de bewering als zou zijn mensch of eenige regering in enkele maanden de werkloosheid kunnen opheffen, een onmogelijkheid is. De werkloosheid is wereld oor groeiter geworden dan op de 4 voorgaande jaren ; de rederijen is afgeslotend overproduceren in de geheele wereld. Hij was bang de wereld te zien, zoeken de oorzaken te zien, maar bevolkwelke de te aanwendige middelen niet zijn tijdelijk.

Gelijkig vervolgde Thomas, hoeft er een tijdperk aan, waarin voor het eerst geldmeer geld te verkrijgen schijnt een belangrijke prikkel te zijn voor handel en nijverheid. Thomas sprak de morgen uit, dat het bankdisconto dat eerdige maand van 6 tot 5 pct. en nu 4½ pct. is, zijn laatste pcnt nog niet bereikt heeft.

* * *

Nochtans moeten wij dat er nog andere maatregelen dienen genomen te worden. Hier in Belgie zien wij dat morgen is Pasch. Eerden hun werkzaamheid vermindert op 4 dagen per week gedurt Januar, op 3 dagen en zelfs op 2 dagen begeuwordig.

Niettegenstaande dat willen de werkliedenniet hoeren van leonafslag, doch beginnen op te kom en tonen de arbeidsbezieres die hen bedreigen hebben overuren te eischen wanneer er werk was.

Wat hoe zeder gewaar betreft, de fiskus, dat is het regime. Waren de handelaars en de nijverheid billijk belast geweest in evenredigheid met de andere klassen der maatschappij, zij zouden hebben kunnen voortleven en anderen rondom hen laten voortleven.

Waarom moet een handelaar die een winst verkaart van 150.000 fr. belast worden met 3000 fr. dus 20 ½, terwijl de bedende, dezelfde som opstrijkend, enkel belast wordt met 500 fr. dus 2 ½ ? Is het omdat de handelaar zijn kapitaal riskeert, en dan nog met andere taksen overlast wordt ?

Hoe dikwijls werd een handelaar, die redelijkmatig den taks op zijn inkomen betaald heeft, dan nog hergetakseerd voor 5 of 4 voorgaande jaren ? (De fiskus noemt dit « surprise ».)

Men heeft den boog te veel gespanneen, dat is de waarheid !

Wat er ook van zij, de nijveraar kan niet voortgaan zoovel lasten te dragen ; zij mogen komen van het Ministerie van Financien of van het Ministerie van den Arbeid.

Want indien de Financien eene ontlasting beloven die niet komt, in den Arbeid houdt men zich bezig met het vaststellen van nieuwe lasten, die de nijverheid belasten het volk te houden tegen de vreemde concurrentie, en die een groot getal werkloozen zullen doen sluiten.

Dit is ernstig te overwegen.

BUITENLAND

FRANKRIJK.

Vadermoordenaar vrijgesproken. — HET SLACHTOFFER WAS EEN BELL. — Het geschiedde te Le Mans heeft den 23 jangen Maurice Lerion, die ondertitel zijn vader doodschoot, vrijgesproken.

De zoon Perron, die 15 kinderen had, was in de lang weerzien zijn vaderzelfs uit de onbeduidende macht ontzet, omdat hij al zijn geld verbrokt, zijn vrouw en kinderen dagelijks afranselde en voortdurend verzet pleegde tegen de politie. Wegens zijn schandelijk zedeloos werd hij zelfs uitsluiten maal tot bezoek en gevangenisstraf veroordeld.

Den avond van den moord kwam Perron moordenden bij hun in nieuwe zaden. Hij mishandelde zijn vrouw en zeugt daarna en van zijn dochtertjes bij de keuken, tijdelijk medisch zoo ... da hoogte en het haar clarana met het hoofd op den grond sloeg. Toen hij zien van de andere kinderen een dreigende beharkelijke wilde laten ondergaan zweep de oudste zoon van zijn vrouw ... schoot op zijn ontaanden vader. De man stortte dood neer.

Vrouw door haar man met bijslagen gedood. — DE DADER POOGT ZELFMOORD TE PLEGEN. — Een schuinkelijk drama is gebeurd in de rue Jules Hervé, te Boulogne, Fransch Noorden.

De ijzerkuiswerker Pierre Ansel, 44 jaar oud was in de maand Juni van verleden jaar gehuwd met Juliette Messou, 41 jaar oud en hun had zich reeds twaalf maanden hun de Jules Hervé-straat waar ook Mevr. Mad. Duverger woonden, de oen en tante van vrouw Ansel.

Reeds 12 uren dan dag bezoek Mad. Duverger ... hulpen op, komende uit de kamer van hun verdiep. Zij liep se ... boven, doch de deur was op slot. De vrouw klopte op de deur, waarop Pierre Ansel kwam opendoen. Met afgrijzen zag Mad Duverger dat zij ... op den grond zitten ... met hoofdkamer de schlerfik. De man ... hoofd ... zijn schedel gekloven.

Voor zijne tante die verschrikt om hulp riep, sprong Ansel naar een schouwen en poogde zich den hals ... snijden. De moordenaar liep vervolgens de straat opeen en het water te springen.

Politiecommissaris die den bebloeden man zagen zwellen hem achterhalen hieiden hem aan juist aan de kant der vaart.

Het parket van Boulogne is ter plaats van het drama gekomen. Het lijk van Mad. Ansel werd naar het doodenhuis gebracht. De toestand van den moordenaar is ergdoch niet gevaarlijk.

OOSTENRIJK.

De roode Godsdienstbaters. — HEILIGSCHENDENDE DAAD. — Te Eberzassing, in het Oostenrijksche district Schroechat, werd is nachts de deur van de parochiekerk met geweld opengemaand het Tabernakel opengebroken de H. Hosties verstroond en bevuild. Aan de Tabernakeldeur werd een vloek met een Godslaap vastgehecht. De monstrans en de oberie zijn gestolen.

Dit afschuwelijk bedrijf is zonder twijfel het werk van de kommunistische vrijdenkers, die in de streek als zoodanig zich laten hooren. De bevolking is ten uiterste verontwaardigd en verwacht dat van hoogerhand hard zou gegeven worden. Al de dorpsheiligdommen van de roode vijdenkers zou te schaan, daarde leering er van te ... schadelijk is voor de jeugd.

Uit Gersten ... plaats in hetzelfde district, werd berecht dat de ... zonnen wanneer ... bezoeking te bouden. Zij waren van plan ... kamen. Kerkbanden ... voorbeelden van ... verbonden. Door het ... politiemen kon de ... den.

— **De duivel op bezoek.** — ... spiritistische ... klaarden een medium ... ontlanges overleden echtgenoot ... het was. De geest van de ... Seijerdick smeekte zijn vrouw al ... liefde te doen van hem te verlossen ... kaveld werd in de huis ... een ontzetzenden dorst heeft. De ... dat zij er niet meer van slapen kon.

In een van de slaapkamers ... die volgden, kreeg meer. Schel ... spoookverschijning, die verdwijnde de duivel in eigen persoon ... Meer Schroedek smeekte dezen ... hem het leven in dodelijk ... maken. De duivel had ... fiets ... moest voor betaalde ... Dan kwam ... Lebrun ... deelde naar een ... bevinden, waar hun ... in 2 uur hundige verbijsterde ... Schroedek was overtuigd ... Zij hadden ... hervolgende nacht zou kunnen ... Overdag spraak de ... voorzien ... een paar kennissen, ... geslachtsverwante ... de duivel ... de horen en ... verdwijnen ... Dan ... dodelijk ... ontlaten ... bebloeden ... hebben.

CONGO.

Eddelmoedigheid onder de bekeerde zwarten. — Van de zwarten ... dat zij ... bedragen ... edelmoedige ... Uit ... in den ... Kongo ... ontlaten.

HEIMELGWERK van « DE POSTRIJDER ».

— 55 —

HET VOLK VAN DEN MIST

DOOR

H. RIDERHAGARD.

— Wat zullen we met dien man aanvangen, vroeg Leonard op Nam wijzend.

— Hem dooden, antwoordde Otter.

— Neen, nog niet, wedervoer Olfan. Neem dit, en hij gaf aan Leonard de speer van zijn kap tem, die haar achtergelaten had, en er niet door belemmerd te zijn hij het dadelen — en drijf hem voor u uit, tot wanneer gij weg zijt ; overvalt men u eer, dan zijt gij nog uw leven kooper voor het zijne. Houden wij achter de offeraars in bewaag hier en kunt ge ontsnappen, doe dan ... hem wat ge wilt.

— Ik zou wel weten wat er mee te doen, vromde Otter, terwijl hij den ouderling grimmig aanstaande.

— En nu, vaarwel, ging Olfan voort ; op eenzelfden kalmen toon ; breng meer ijs of ... kamerraden, want de muur begint te barsten.

Leonard en Otter grepen in stilte 's koonings hand, doch Juanna kon hem zoo niet verlaten, want haar hart smolt weg bij de herinnering aan al zijne goedheid en edelmoedigheid.

— Vergeef mij, murmelde zij, dat ik verdriet over uw hoofd bracht en, het is te vreezen, de dood aa 't verdriet.

— Het verdriet was uwe schuld niet, vrouw, en wat de dood aangaat, thans zou zij mij welkom we en en tot verlossen. Gaan dat geluk 't ... leven uw dood zij. Moget gij ontsnappen in veiligheid met de schoone steenen, die gij betrachtet. Moget gij en uw echtgenoot, den Verlosser gemeend weren voor lange jaren in malkanders leide, en, zoo gij te samen oud wordt, denk dan wel eens met welgevallen aan dien wilden man, die u vereerde in uwe jeugd en die zijn leven gaf om u te redden.

Juanna luisterde ; tranen ontsprongen hare oogen en, gehoorzamende aan eene plotselinge opwelling groep zij Olfan's hand en kuste die.

— Nu ben ik genoegzaam beloond, sprak hij en thans, vlucht spoedig.

Terwijl hij sprak, viel van dood van den muur naar buiten het wraakluster gelaat van een der offeraars ... Olfan's speer doorboorde hem de keel en ge man viel achteover. Op 't zelfde oogenblik brachten Otter's geselen stammen aan en stopten de bres.

De drie vluchtelingen waren intusschen de helling opgeklauterd, terwijl Otter Nam voor zich uit joeg met slagen en verwenschingen tot ten slotte de oude offeraar kermend neerviel. En zelfs de slagen van den dwerg, alhoewel niet van de zachtste, konden hem niet doen opstaan.

— Sta op, luie hond ! zegde Leonard, hem met de speer dreigende.

— Maak dan mijne armen los, antwoordde Nam ; ik ben zeer zwak en kan niet gebonden armen den berg niet beklimmen. Wat heb gij te vrezen van mij, een ouden en onvermogenden man ?

— Niet veel meer thans, veronderstel ik, spraak Leonard, alhoewel wij in 't verleden genoeg van u te vrezen hadden. En zijn ...